

Nyárban

Pósa Lajos

Jó Istenünk,
Itt van a nyár,
Áldásodtól
Víg a határ.

Arany kalászt
Ringat a szél,
Arany kalász
Rólad beszél.

Földre borul
A magvető,
Hálát rebeg,
Gondviselő!

Dicsértésél,
Mi Istenünk!
Jóságodból
Lesz kenyereünk.

Zengje szívünk,
Kiáltsa szánk:
Te vagy a mi
Édes Atyánk!

Mezőköbölküti sorok

Aratás — hálaadás

Minden munka után természetes emberi elvárás az eredmény, a gyümölcsstermés. Ha időnket, tudásunkat, anyagi értékeinket, munkánkat valahova befektetjük, akkor szeretnénk eredményt elérni, legyen az oktatás, üzleti élet vagy kétkézi munka, sőt, még az emberközi kapcsolatainkat is így építjük, bizonyos magatartás, viselkedés után megfelelő hozzáállást, viszontválaszt várunk el. Ha a bankba tesz valaki pénzt, számít a kamatra, ha gyermekét neveli, legjobb tudása és igyekeve szerint, arra gondol, hogy ember lesz belőle, a szó nemes értelme szerint. A mindennapi fáradozásunkkal is így van ez, ősszel és tavasszal elindul a földek megművelése, szántás, tárcsázás, vetőmag kiválasztása és elvetése, gyomirtóval való kezelés, egyéb munkálatok után, ahogyan a Biblia mondja, *íme, a földművelő várja a föld drága gyümölcsét, és türelmesen várja, amíg az korai és késői esőt kap.* Ilyenkor, aratás idején aztán kiderül, hogy milyen lett az eredmény, mennyi lett az áldás. És legtöbbször az eredmény nem az, amire az emberek számítottak, amit tavasszal, túl sok eső, vagy hosszú szárazság után jósnak. Sokszor meglepődve tapasztaljuk, hogy mégis volt aratás és van gabona, nem az emberi számítás szerint, hanem Isten jósága és kegyelme szerint.

Aratás idején sokak szívében öröm, megelégedés van, látva, hogy a fáradozásuknak beérett a gyümölcse. Megnyugtató érzés, hogy a következő évre is lesz gabona, kenyér, mindennapi. Az öröm, a megelégedés mellett, sőt, talán még ezek előtt, az istenfélő ember szívében ott van a

(Folytatás a 2. oldalon)

Aratás a Bibliában

A mezőgazdasági munkák termést betakarító művelete. A tengerparti síkságon és a Jordán-völgyben az árpa aratásával kezdődött ez a munka április végén, május elején, a hegyvidéken később. Utána kb. két hét múlva került sor a búza aratására. Az aratás sarlóval történt. Bal kézzel összefogtak egy csomó gabonát, s a jobb kézben tartott sarlóval levágták. Az esős évszak befejeződése, a meleg idő beállta után jön az aratás ideje. A jó aratás az örvendezés ideje, benne az Úr jóságát és kegyelmének jelét látta Izráel. Büntetésül a föld nem hozza meg termését, eső helyett homokot és port ad a földre az Úr. És akkor elhallgat az aratók vidám éneke. Az aratással kapcsolatos rendelkezés: ne arassák le a gabonát egészen a mező széléig és az elhullott kalászköveket ne szedjék össze - a rászorulóké az. Evésre szakítani lehet a gabonából, de sarlóval vágni nem. Az evangélium hirdetését hasonlítja Jézus az arató munkájához. Képes értelemben használja a Biblia az aratást, amikor az ember cselekedetének a következményét mondja aratásnak: aki álnokságot vet, bajt arat; aki szelet vet, vihart; a vést vetők vést is aratnak; amit vet az ember, azt aratja. Az Úr az aratástól függetlenül is meg tud elégíteni. A kizsákmányolt aratók panasza eljut az Úrhoz.

(Folytatás az 1. oldalról)

hála. Az aratás már az ószövetségi nép életében is a hálaadás alkalma volt. Jót tudta azt már akkor a földművelő, hogy nem a mi munkák gyümölcse elsősorban a gabona, hanem az Isten ajándéka. Ezért a zsidó nép egyik legnagyobb ünnepe a hálaadás ünnepe, amikor megköszönték Istennek, hogy gondot viselt róluk, és gondoskodott arról is, hogy meglegyen a mindennapi kenyér. Felismerték, hogy az Úr kezének munkája nélkül nem lenne aratás, nem lenne kenyér. Az Úr különös

kegyelme az, hogy Ő esőt ad a földre, és

amikor ezt teszi, akkor mindenkinek földét megáztatja, jókét és gonoszakét egyaránt. Mindenkinek a földre és az életére is süt az áldott napsugár. Nem a jók és nem a gonoszok cselekszik, hogy kicsirázzon a mag, szárba szökkenjen, kalászt növeljen, hanem mindez az Úr teremtésének rendje és az Ő munkája és áldása. Mi emberek is el kell végezzük a magunk részét, a vetést, szántást, aratást, de még ehhez is az Úr ad nekünk erőt.

Próbálta az ember önmagának tulajdonítani többször is az eredményt, s ma is vannak, akik csak a jó föld, jó vetőmag, jó munka eredményének tartják a gabonát, őket Isten nem egyszer megszégyenítette. Létezett az elmúlt századok során több olyan próbálkozás, hogy Isten nevét is teljesen kiiktassák az emberek életéből, szívéből, gondolataiból. Ezek a rendsze-

rek mind megbuktak, elmúltak. Egyes követőik ugyan ma is vannak, akik csak önmagukat ünneplik aratáskor, saját maguknak tulajdonítanak mindent, de ne róluk gondolkodjunk most, értük imádkozunk.

Az aratás idején gondolataink Istenre néznek, és a hála fogalmazódik meg bennünk. Aki hálás, annak öröm van szívében, az elfogadta az áldást. Aki hálás, az imában, énekben, a közösségben fejezi ki háláját, de a ja-

vaival való élés is mutatja, hogy mindent aján-

dékként fogadott el Istentől. Örömmel és javaival, szívesen megoszt belőle másokkal is,

nem halmoz fölöslegesen és nem esik kétségbe, ha fogytán vannak a földi javak. Mert hálás Isten gondviseléséért, de abban is bizonyos, hogy Isten gondviselése nem a földi javak mennyiségétől függ, Ő meg tud elégíteni minket és megőrzi életünket a bőségben vagy az ínségben egyaránt. Ezért mondja Jézus, hogy előbb Isten országát és az Ő igazságát keressük, az első a lelki érték, a többi ráadásul megadatik. Vagy a 127. Zsoltár, melyben a zsoltáros arról vall, hogy az Isten áldása nélkül minden emberi fáradozás hiábavaló, Isten pedig még álmában is meg tudja elégíteni az övéit.

Isten gyermekeiként nagyon hálásak vagyunk a gabonáért, az aratásért, és még hálásabbak azért, hogy a mi URunk gondot visel minden körülményben rólunk. Áldott legyen szent Neve.

Akit az ÚR szeret, annak álmában is ad eleget. (Zsoltár 127,2)

A II. Helvét Hitvallás

XIV. fejezet • A bűnbánat és a megtérés (folytatás)

Serénység az élet megújításában. Egyébként az evangéliumbeli példák arra is megtanítanak, hogy milyen ébereknek és serényeknek kell lenniök a bűnbánóknak az új élet folytatásában, mind az óember megöklésében, mind az új ember felélesztésében. Az Úr ugyanis annak a gutaütöttnek, akit meggyógyított, ezt mondta: Ímé meggyógyultál, többé ne vétkezzél, hogy rosszabbul ne legyen dolgod. A vád alól felmentett házasságtörő asszonynak ugyanő ezt mondta: Eredj el és többé ne vétkezzél. Bizonyára nem akarta e szavakkal azt mondani, mintha lehetséges volna, hogy az ember, míg ebben a testben él, olykor-olykor ne vétkezzék, hanem éberséget és minden kis dologra is ügyelő igyekezetet ajánl nekünk, hogy mindenképpen arra törekedjünk és könyörgéseinkben is kérjük Istentől, hogy vissza ne essünk azokba a bűnökbe, amelyekből mintegy feltámadtunk és ne győzzön le bennünket a test, a világ és az ördög. A vámszedő Zákeus, amikor az Úr kegyelmébe fogadta, így kiált fel az evangéliumban: Ímé minden vagyonomnak felét a szegényeknek adom, és ha valakitől valamit patvarkodással elvettem, négyannyit adot helyébe.

Őrizd meg attól a naiv hittől, hogy az életben mindennek simán kell mennie! Ajándékozz meg azzal a józan felismeréssel, hogy a nehézségek, kudarcok, sikertelenségek, visszaesések az élet magától adódó ráadásai, amelyek révén növekedünk és érlelődünk!

(Antoine de Saint-Exupéry)

Imasarok

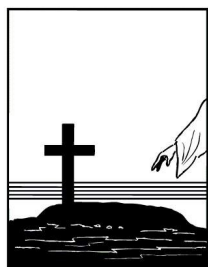

Örök, élő, mindenható Atya Úr Isten, mi Urunk Jézus Krisztusnak dicsőséges szent Atyja, ki minden lényeknek teremtője, megtartója és táplálója vagy, a te szent Fiaddal és Szentlélekkel egyetemben. Hálákat adunk mi tenéked először azért, hogy a Te megmondhatatlan jóvoltodból, mireánk szegény nyomorult emberekre tekintettel, kiki a bűnnek és a kárhozatnak rabsága alatt valánk, a mi első szüleinknek esete miatt, és hogy a Te ígéreted szerint, melyet tettél vala Ádámtól fogva mind a szent atyáknak, a Te egyetlen egy szent Fiadat a bűnös testnek hasonlatosságában, az időnek teljes voltában e világra bocsátád, hogy miérettünk lenne engesztelő áldozat és hogy őáltala minekünk bűnünk bocsánatja és az örök élet ajándékozhatnánk, melynek bizonyosságára zálogol a Te Szentlekedet adtad minekünk az evangéliumnak és a szentségeknek kiszolgáltatása által. Sőt annak felette megoltalmazod a Te keresztyén anyaszentegyházadat az ördögnek és a kegyetleneknek dühösségük ellen és a megígért örök élettel megajándékozod, melynek bizonyosságára e mostani órában a Te szent Fiadnak testével és vérével táplálád a mi lelkünket e szentségnek általa. Kérünk, Úr Isten, mi tégedet, hogy a Te Szentlekeddel szívünket gerjeszd fel, hogy mindezeket értvén, Te szent Felségednek róla örökké való hálákat adhassunk, ki a Te szent Fiaddal és Szentlekeddel élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Ámen.

Alvinczi Péter (1570 - 1634)

Isten az elhunytakat is előhossa Jézus által

A hívő keresztyén ismeri azt a valóságot, hogy egyszer meghalunk, de abban sem kételkedik, hogy Isten feltámaszt minket. A feltámadás reményével kísértük utolsó földi útjukra a földi életből eltávozott testvéreinket:

- * **Rigó Cecília** az elmúlt év utolsó napján távozott az élők sorából, január 3-án volt a temetése. 86 évet élt, sokáig ágyhoz kötötte. Az 2.Kor. 4,6-10 alapján szólt a vigasztalás igéje özvegyen maradt férjéhez, gyermekeihez, a törekeny cserépedényről, melyben mégis ott lakozik az Istentől kapott kincs.
- * Február 4-én Újlakon temettünk. **Ajtay Ilona** haláláról értesítettük az egyházkerületi szórványgondozó lelkészt, aki Internetre is feltette a gyászhirot, amit alább közétesszük. A temetési ige a Gal.6,2-10 volt.
- * Február 21-én a 78 éves **Jánosi György** temetése volt. Özvegyét, gyermekeit, szeretteit szólította meg Isten igéje a 2.Kor.6,1-10 üzenetével, biztatva Isten gyermekeit, hogy bánatunkban is legyünk az Úrban örvendezők.
- * Április 15-én **Rigó György** követte alig három és fél hónap után feleségét minden halandók útján. Feleségéhez hasonlóan 86 évet élt. A pár hónap alatt második szülőt is elveszítő gyermekek, a rokonok a 2.Korintus 4,11-14 alapján hallgatták Isten igéjét, melyben Isten azt üzeni, hogy Jézus által minket is feltámaszt.
- * Június 25-én **Kis Sándor** testvérünk temetése volt, 82 évesen távozott a gyülekezet volt gondnoka az élők sorából. Temetésén a vigasztalást hirdették, és imádkoztak gyászoló gyermekeiért, szeretteiért a gyülekezet volt lelkipásztorai, Zöld György, Mezei Csaba és Jánosi Lóránd. A Filippi 4,4-9 alapján szólt az igei üzenet hálaadásról, örömről, Istenben való békességről.
- * Július 8-án ismét gyászistentiszteletre hívtak a harangok. Közösségünk legidősebb tagja, a 88 éves **Nagy Erzsébet** szerettei gyászolták az elhunytat. Jeremiás siralmainak könyve 3,22-23 alapján hangzott az ige arról, hogy nem fogyott el az Úr kegyelme, Zöld György lelkipásztor mint egykori hűséges munkatársra emlékezett a közös szolgálat idejéről.

A Vigasztaló, a Szent Lélek legyen minden gyászolóval, adja meg a feltámadás bizonyosságát és az örök élet reménységét mindnyájunk szívébe.

Az Erdélyi Református Egyházkerület Internetes honlapjáról:

Tudjuk, hogy eljött az Isten Fia, és képességet adott nekünk arra, hogy felismerjük az Igazat. Ő az igaz Isten és az örök élet.” (1Jn 5,20)

„Köszöntelek szeretettel!

Holnap, február 4-én 13 órai kezdettel kerül sor Mezőújlakon Ajtay Ilona temetésére. Halálával az eddig 3 tagú gyülekezet létszáma egyharmaddal csökken, már csak két református asszony él Újlakon. És nem lesz több petróleumlámpás karácsonyunk. Kovács István”

Ennyi a Mezőségről jött üzenet. „Csupán” annyi a hír, hogy mostantól kezdve egy református asszonnal kevesebb él a Mezőség szívében. Akár át is szaladhatnánk e rövid sorok felett. Fontos ez valakinek? Akkor, amikor minden évben egy harmincezres kisvárosnyi magyar tűnik el a lelki nyilvántartásunk térképéről. Amikor idehaza is egy népes gyülekezetre valóan halnak meg évente autóbalesetben?

De a mezőújlaki Ajtai Ilona több volt valamennyiüknél: ő a gyülekezet egy harmada. Akár Földes Károly is írhatta volna ezt a „jajszót a pusztuló szórványokból”, pedig ő még akkor 11 családot, 47 lelket talált 1934-ben. Igen, már két lelkes a mezőújlaki gyülekezet. „Pusztulunk, fogyunk - írta hajdan Földes Károly. - „Miert olvadt el itt a magyarság? Hiányzott a hit!”

Tudjuk, hogy az elfogyás ellen nem mindig tehetünk már valamit. De ami mégis vigasztal és a legnagyobb biztatás: 2008-ban húsz erdélyi református lelkész saját kezével javította meg a mezőújlaki templomot. Ilus és Eszti is ott álltak és szeretetükkel és a terített asztal figyelmességével kísérték minket. A romok fölött, törött cserепek és rothadó lécek között testvéri kézfogásban erősödünk és épültünk mi is szolgatársakból testvérekké. Egy elvadult világban. Marad a Kovács István lelkész levele elé írt bibliai Ige biztatása:

„Ő az igaz Isten és az örök élet!”

Gyülekezetünk emlék-könyvében olvasható:

Áldott legyen az Úr azért a napért: 1996. június 2, amelyen köbőkúti testvéreimet új templommal, engem pedig új szívvel ajándékozott meg.

**Máté Jutka—Gyalu
2006. június 11.**

Malom

Az elmúlt esztendőben Isten segítségével úgy sikerült gazdálkodnunk, hogy maradt egy kevés pénzünk. A presbitérium határozata alapján március elején egy malmot sikerült vásárolni, ezt üzembe is helyeztük, szombatonként lehet örölni.

Székelyvaján énekelt a kórus

Több éves meghívásnak tettünk eleget április 11-én, amikor a székelyvajai gyülekezetbe látogattunk el, a kórus tagjaival. A vajai nőszövetség tagjai három évvel ezelőtt voltak vendégeink, akkor kérték, hogy a köbőkútiak is látogassanak Vajába. Mivel az ottani szokás az, hogy délután jönnek többen templomba, ezért a délután 4 órai istentiszteleten vettünk részt. Sajnos, Székelyvaján nagyon sok temetés volt ebben az évben, ottlétünkör is Zöld György lelkipásztor és a gyülekezeti tagok temetésről jöttek, ezért a délutáni alkalmon a szokásosnál kevesebben vettek részt. Érkezéskor a nőszövetségi tagok fogadtak, istentisztelet és éneklés után pedig finom ebéddel kínáltak mindnyájunkat. A köbőkúti asszonyok szép műsorral szolgálták az istentiszteleten, énekekkel, szavalatokkal örvendeztettek minden jelenlevőt. Zöld György lelkipásztor, feleségével, jelenlevő két gyermekükkel és a gyülekezeti tagokkal együtt szeretettel fogadtak minket, a beszélgetések során felidéztek a régi történeteket, érdeklődtek a gyülekezeti tagok jelenéről, életéről. Köszönetet mondunk Lakatos Sándornak és Deák Attilának, akik a szállításról gondoskodtak, Deák György gondnok és felesége gyülekezetünk köszöntését adták át a vajaiaknak. A kórus tagjainak adjon az Úr áldást és további buzgóságot, hogy máskor is énekeljenek, szavaljanak. A kórus tagjai: Kovács Cecília, Lakatos Anna, Deák Erzsébet, Bocskai Anna, Lakatos Kati, Lakatos Irma, Lakatos Reményke, Deák Reményke, Kis Hajnal, Nagy Emma, Lakatos Ilona, Lakatos Tünde.

Mezőköbölküti Református Egyházközség

Postacím: 427161 Fintínița nr. 155, jud. Bistrița—Năsăud

Romtelecom: +40 (0)263 356509

Vodafone: +40 (0)722 582306

E-mail: kovacs.j.istvan@gmail.com

Web: <http://www.parokia.hu/lap/mezokobolkut/>